

Eindeloze vakantie

De wind voerde de geur van zout water mee. Elisa stond bij het havenhoofd en staarde over het water. Eerst was de boot maar een heel klein puntje geweest, maar nu kon ze zelfs de mensen aan boord van de boot onderscheiden.

Elisa had een gevoel alsof ze te veel cola had gedronken. Eindelijk kwam papa om haar op te halen!

Ze was nu al vier weken op het eiland bij tante Mia en oom Hans. En bij haar neef Lars.

Hans en Mia hadden een hotel aan de rand van de duinen. Zolang Elisa zich kon herinneren, bracht ze hier haar vakantie door. Vroeger met papa en mama. Toen mama nog leefde. Dit jaar was Elisa er voor het eerst alleen geweest. Papa had maar een week vakantie kunnen nemen. En mama was er niet meer.

‘Daar is hij!’ riep Elisa vrolijk. Ze zag haar vader bij de reling staan. Hij zwaaide opgewonden naar haar en Elisa zwaaide net zo opgewonden

terug. Ze zouden nu nog een week samen vakantie houden op het eiland en dan gingen ze naar huis.

Mia legde haar handen op Elisa's schouders.

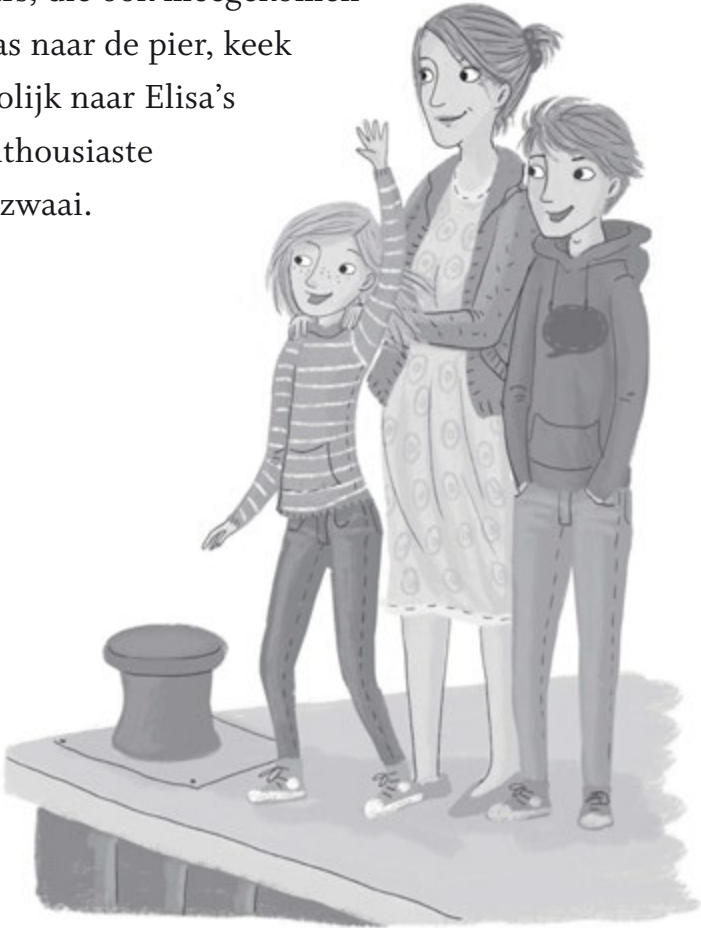
Lars, die ook meegekomen

was naar de pier, keek

vrolijk naar Elisa's

enthousiaste

gezwaai.

‘Papa! Papa!’ Elisa liet zich al in haar vaders armen vallen toen hij nog maar nauwelijks van de boot gestapt was.

Haar vader tilde haar op en draaide met haar rond. ‘Elisa!’ riep hij en hij drukte haar stevig tegen zich aan.

Elisa liet haar vaders hand niet meer los, ook niet toen hij Mia met een hartelijke omhelzing

begroette en Lars een klap op de schouder gaf.

Elisa’s neef haalde zijn handen niet uit zijn zakken. Hij was een hoofd groter dan Elisa en deed

altijd heel cool, wat er soms een beetje onbeholpen uitzag. Hans zei altijd tegen Elisa dat ze Lars niet zo serieus moest nemen. Hij zat in de puberteit, volgens Hans. Lars was eigenlijk heel oké, vond Elisa.

‘Op je rug!’ riep ze lachend en toen droeg haar vader haar op zijn rug naar de bus en lachte hij ook.

Tijdens de rit naar huis praatten ze allemaal opgewonden door elkaar, omdat er zoveel te vertellen was. En dat ondanks het feit dat ze elkaar bijna elke dag aan de telefoon gesproken hadden.

‘Gisteren was ik op een vakantieworkshop. Daar hebben we schelpenkettingen gemaakt en ook een windlicht van schelpen. En ik ben ook een keer naar ponyrijden geweest, maar dat was niet zo leuk want de rij-instructrice was...’ vertelde Elisa zonder adem te halen.

Haar vader legde zijn arm om haar schouders en zei: ‘Ik ben heel blij dat je het zo naar je zin hebt bij Hans en Mia.’

Bij de bushalte waar ze moesten uitstappen had Lars de bolderwagen al klaargezet in de fietsenstalling. Daar zouden ze de bagage van Elisa's vader in zetten, zodat ze er niet mee hoefden te sjouwen.

Hans was niet meegegaan naar de pier maar in het hotel gebleven. Het was zaterdag en dat betekende wisseldag in het hotel. Veel drukte dus!

Papa sprong de twee treden naar de ingang omhoog. Met zijn vlakke hand sloeg hij op de bel die op de balie stond.

Hans kwam aanlopen. 'Peter!' riep hij blij en hij omhelsde zijn jongere broer. 'Fijn dat je er bent!' Hij maakte een uitnodigend gebaar naar de eetkamer. 'Ik heb mevrouw Hendriks gevraagd om de lunch klaar te zetten.'

'Pfff', deed Elisa's vader en hij wreef over zijn buik. 'Alweer eten? Ik wil liever naar het strand.' Maar Hans schudde zijn hoofd. 'Geen sprake van! Eerst lunchen. Over een uurtje kan ik hier ook weg.'

Dat vond Elisa zo bijzonder aan dit gezin: ze aten meestal daar waar de gasten ontbeten. Een eigen eetkamer hadden ze niet, maar wel een ontbijt met alles erop en eraan. Zelfs met drie verschillende soorten muesli!

Elisa zette haar stoel dicht bij die van haar vader. Ze was zo blij dat hij er weer was.

Papa wreef in zijn handen toen Mia de koffie inschonk: 'Ik verheug me echt op het strand. Eindelijk weer eens zeelucht! Zullen we straks de vlieger oplaten?'

'Te weinig wind', mompelde Lars.

Maar een gezellige wandeling op het strand zou er helemaal niet komen. Nauwelijks zaten ze aan tafel of er stapte iemand de hal van het hotel binnen. 'Hallo daar!' klonk het, net toen Elisa een hap in haar mond wilde steken.

Iedereen keek op toen een man zijn hoofd om de hoek van de deur stak.

'Ik heb de container voor je broer, Hans!' zei hij.

Elisa keek verwonderd naar haar vader. 'Een container voor jou, papa? Wat zit daarin?'

Bijna tegelijkertijd legden Mia en papa hun bestek neer. Lars stond vlug op. 'Ik ga even naar Sam.' Sam was de beste vriend van Lars, wist Elisa.

Wat was hier aan de hand? Elisa keek nieuwsgierig naar haar vader.

Papa keek haar ernstig aan en pakte haar handen. 'Elisa, lieverd, in die container zitten jouw spullen.'

Elisa slikte, maar de brok in haar keel bleef steken. ‘Mijn spullen? Maar waarom zitten daar mijn spullen in?’

Haar vader keek even naar Mia. Toen ging hij verder. ‘Elisa, je hebt het hier toch naar je zin? Ik bedoel, er is altijd iemand als je thuiskomt. Anders dan thuis. Ik moet je heel vaak alleen laten. Weet je, Elisa... Hans, Mia en ik hebben besloten dat het beter voor je is als je vanaf nu hier op het eiland...’

Maar de rest hoorde Elisa niet meer.

Ze trok haar handen uit die van haar papa en holde door de verandadeur naar buiten. Zonder na te denken spurtte ze over het gras, sprong over een muurtje en stak de straat over. Bijna was ze gestruikeld over Casper. De sierlijke bonte kater deed mauwend een sprong opzij.

Wanhopig holde Elisa verder.

